

20 maja 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

C 102 5/16

Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 5710.

Kl. 10 b 9.

Rudolf Tormin
(Düsseldorf, Niemcy).

Sposób wytwarzania z miazu koksowego paliwa w postaci brył kształtu dowolnego.

Zgłoszono 7 kwietnia 1925 r.

Udzielono 1 września 1926 r.

Pierwszeństwo: 18 października 1924 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wytwarzania paliwa z drobnego koksu lub miazu, zmieszanego z węglem brunatnym lub koksem z węgla brunatnego. Paliwo to otrzymuje się w postaci brył kształtu dowolnego. Nowy sposób polega na tem, że paliwo dowolnie ukształtowane, ogrzewa się, w celu wzmocnienia go, bez dostępu powietrza w ten sposób, iż bryły twardnieją, nabierają zdolności łatwej zapalności i spalają się równomiernie, nie wydzielają kopciu i żużla, przyczem wykazują budowę spoistą i równomierną, i są podobne do koksu. W literaturze wspomina się wprawdzie o ogrzewaniu brył bez dostępu powietrza, lecz w praktyce nie udało się dotychczas na drodze wspomnianej osiągnąć wzmocnienia

brył, gdyż zamiast wzmocniania się bryły kruszały.

Wynalazek niniejszy usuwa powyższą niedogodność w ten sposób, że koks drobnziarnisty, z nieznaczną ilością domieszek ogrzewa się uprzednio dopóty, dopóki zawartość wody w nim znacznie się nie zmniejszy. Dopiero do koksu wysuszonego w ten sposób dodaje się środek wiążący (spoiwo), a niekiedy i węgiel brunatny. Otrzymywane brykiety nie wymagają stłaczania pod wysokim ciśnieniem i najcenniejsze składniki dodawanego spoiwa odzyskuje się ponownie po zgazowaniu. Sposób ten umożliwia gazowanie również zamulonego węgla brunatnego.

Stosownie do nowego sposobu miał wę-

głowy lub koksowy suszy się zapomocą ogrzewania i następnie dodaje się smoły lub innego spoiwa właściwego, poczem mieszaninę tę kształtuje się w sposób dowolny lub wytwarza z niej bryły. Kształtki lub bryły ogrzewa się bez dostępu powietrza w ten sposób, że znajdujące się w spoiwie oleje ulegają zgazowaniu (poczem odzyskują się zapomocą skraplania), masa zaś wiąże się ściśle i twardnieje, wskutek czego brykiety lub bryły twardnieją i stają się wytrzymałymi, wykazując budowę równomierną i porowatą.

Do drobnoziarnistego koksu, wysuszonego i zmieszanego ze smolą można dodać węgla brunatnego. Paliwo odtworzone z tych materiałów, podczas ogrzewania wydziela z siebie smołę ziemną, która obok spoiwa rozmieszcza się równomiernie w masie i po skoksowaniu wiąże ściśle poszczególne ziarenka paliwa.

Można przerabiać również koks drobnoziarnisty z węgla brunatnego zamiast samego węgla brunatnego bądź sam, bądź zmieszany z węglem brunatnym. We wszystkich tych wypadkach otrzymuje się paliwo w

bryłach twardych, nadające się do cpalania wszelkiego rodzaju palenisk.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania z mialu koksu paliwa w postaci brył kształtu dowolnego, znamienny tem, że mial koksowy lub rozdrobniony koks suszy się zapomocą ogrzewania, następnie miesza ze spoiwem, np. smolą, poczem kształtuje lub wytwarza się z niego bryły i ogrzewa bez dostępu powietrza.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że do suchego koksu przed kształtowaniem brył dodaje się węgla brunatnego.

3. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że do koksu wysuszonego dodaje się przed kształtowaniem węgiel brunatny i koks z węgla brunatnego lub też sam koks z węgla brunatnego z domieszką właściwego spoiwa.

Rudolf Tormin.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.